

Catalunya, Rússia i la doble moral de la Unió Europea i Alemanya

written by Axel Schönberger | 11 de febrer de 2021

«Però, per què veus la palla que està en l'ull del teu germà, i no perceps la biga que està en el teu propi ull? O com pots dir al teu germà: Espera, trauré la palla del teu ull! – i heus aquí que hi ha una biga en el teu ull? Hipòcrita, treu primer la biga del teu propi ull; després veuràs i trauràs la palla de l'ull del teu germà.» (Mt. 7:3-5).

La cancellera alemanya, Angela Merkel, va qualificar de «lluny de qualsevol estat de dret» la decisió d'un tribunal rus de commutar la condemna suspesa imposada a l'opositor rus Alexey Navalny per una pena de dos anys i vuit mesos de presó. Molts polítics alemanys i europeus van fer el mateix.

Per què van callar tots els que ara critiquen la sentència del tribunal rus quan, violant els drets humans i la legislació espanyola aplicable, el Tribunal Suprem d'Espanya va condemnar als membres il·legalment deposats del govern català i a una presidenta del parlament català, així com a líders de la societat civil catalana, a llargues penes de presó l'octubre de 2019? Havien celebrat un referèndum a Catalunya d'acord amb la legislació espanyola i el dret obligatori de les Nacions Unides, la celebració del qual no era punible segons la legislació espanyola, encara que el govern espanyol l'havia declarat 'il·legal' contravenint la legislació espanyola aplicable. Segons els estàndards de l'estat de dret, no es va poder demostrar que els catalans condemnats fossin penalment culpables. També se'ls va negar el dret a un judici en primera instància davant el tribunal legalment competent, la qual cosa en qualsevol estat de dret suposaria la nul·litat del

veredictes. En lloc d'això, van ser condemnats en primera i única instància –això ja és una greu violació dels drets fonamentals garantits per la Constitució espanyola i del corresponent dret humà al tribunal competent i a les dues instàncies previstes per la llei– per un tribunal que no era competent segons la legislació espanyola, a penes de presó de molts anys, contra les quals no cabia cap recurs:

Oriol Junqueras: 13 anys

Jordi Turull: 12 anys

Raül Romeva: 12 anys

Dolors Bassa: 12 anys

Carme Forcadell: 11 anys, 6 mesos

Joaquim Forn: 10 anys, 6 mesos

Josep Rull: 10 anys, 6 mesos

Jordi Sànchez: 9 anys

Jordi Cuixart: 9 anys

Altres tres catalans van ser fortament multats i emmordassats políticament amb una prohibició parcial.

Això és Espanya! Aquesta és la Unió Europea observant i romanent en silenci. Els que romanen en silenci estan d'acord. La cancellera alemanya, Angela Merkel, va guardar silenci, igual que tots els líders dels estats europeus i de la Unió Europea. A través del seu portaveu governamental, va fer saber, ja en la fase inicial de la repressió, que Espanya tenia 'lleis dures' quant a la persecució penal dels polítics catalans per part d'Espanya. Que les acusacions i condemes no tenien cap fonament en el dret espanyol, sinó que representaven una arbitrarietat sense precedents, que trencava el dret nacional espanyol i el dret imperatiu de les Nacions Unides, que els tribunals de diversos països europeus, el més recent a Bèlgica, li van llegir la cartilla a la injusta justícia espanyola, que de cap manera pot dir-se constitucional respecte al conflicte de Catalunya, que el Grup de Treball contra la Detenció Arbitrària de les Nacions Unides, després d'un acurat examen, va qualificar les

detencions dels polítics catalans com a arbitràries i inadmissibles, va exigir la seva immediata posada en llibertat i l'inici de recerques penals contra els funcionaris responsables de la detenció il·legal dels polítics catalans, no va merèixer un comentari de la cancellera Angela Merkel i dels representants de la Unió Europea. Segons sembla, no els importa que a Espanya es condemni il·legalment a polítics irreprotxables a molts anys de presó sense cap base legal, mentre que es denuncia amb gran publicitat una condemna de dos anys i vuit mesos de presó per a un opositor rus.

Qui ignora, minimitza, tolera i encobreix deliberadament l'actuació manifestament il·legal de la judicatura espanyola i de l'Estat espanyol contra Catalunya i destacats representants del poble català, no sembla creïble quan denuncia a plens pulmons una actuació suposadament il·legal de la judicatura a molta menor escala en un altre estat que es percep com a competidor en termes geopolítics. Qualsevol que evidentment conreï aquesta doble moral ha d'enfrontar-se a l'acusació bíblica d'hipocresia i es converteix en algú indigne de confiança. El president català Carles Puigdemont depositat per Espanya l'octubre de 2017 en violació de la llei orgànica de l'Estat espanyol, ha cridat l'atenció de la Unió Europea en repetides ocasions precisament sobre aquest punt. Ara, el 5 de febrer de 2021, el ministre d'Afers exteriors de la Federació Russa, Serguei Viktorovich Lavrov, va assenyalar amb suficiència a l'Alt Representant de la Unió Europea per a Afers exteriors i Política de Seguretat, Josep Borrell i Fontelles, que la Unió Europea tolerava silenciosament la detenció, òbviament il·legal, dels presos polítics catalans a Espanya, però no obstant això llançava, amb una evident doble moral, acusacions contra la justícia russa per imposar una pena de presó.

No serà l'última vegada que els representants d'altres Estats facin acusacions de doble moral contra la Unió Europea que, per desgràcia, són totalment certes en aquest assumpte. Serà

interessant veure si els mitjans de comunicació europeus informaran sobre aquest incident de forma equilibrada i objectiva i, en particular, sense omissions. El fet que la Xina, per exemple, contrastés en un vídeo propagandístic la brutal actuació de les autoritats estatals espanyoles contra els pacífics catalans amb la renúncia a la violència dels policies xinesos enfront d'alguns manifestants aparentment agressius, que es presentava com civilitzada, per a demostrar al món que la Xina afronta aquestes situacions amb més calma que un estat membre de la Unió Europea, ha passat fins ara bastant desapercebut en la premsa europea. Europa es queda callada i observa. No obstant això, la Unió Europea està perdent la credibilitat moral, tant interna com externa, per la traïció als propis valors fonamentals i als drets humans en el conflicte entre Espanya i Catalunya, i està perdent l'alt prestigi del qual gaudia en el món fins fa poc. Si continua permetent que Espanya calcigui els drets humans, també perdrà la raó de ser a llarg termini i es desintegrarà. La hipocresia i el silenci tolerant, el menyspreu pels drets humans de milions de ciutadans catalans de la Unió, estan corroint els fonaments de la Unió Europea i danyant irresponsablement el procés d'unificació europea. En el mirall que el ministre d'Afers exteriors rus va sostenir davant la Unió Europea el 5 de febrer de 2021, es va veure la lletja ganyota del cínic menyspreu per als drets humans del poble català. La intenció del ministre rus no era solidaritzar-se amb el malparat i oprimint poble català. No obstant això, les seves paraules van expressar clarament el que es pensa d'Espanya i d'Europa a tot el món, portant així la vergonya de la Unió Europea a l'atenció del món sencer.

Quant temps més, Europa, et mantindràs al marge i miraràs cap a un altre costat?

Article publicat el dia 6 de febrer del 2021 pel prof. Dr. Schönberger a [Change.org](https://www.change.org) en múltiples llengües.

Addenda del 6 de febrer de 2021: El diari alemany *Frankfurter Allgemeine Zeitung (FAZ)* del 6 de febrer de 2021, pàg. 2, ofereix un exemple d'informació poc seriosa sobre aquest incident. Allí Thomas Gutschker i Friedrich Schmidt informen del següent:

«Més aviat, el ministre d'Afers exteriors rus va passar al contraatac. Espanya ha condemnat als separatistes catalans [sic!] a llargues penes de presó, però les autoritats judicials d'Alemanya i Bèlgica han demanat a Madrid que revoqui aquestes "decisiones políticament motivades". Però no és així: els tribunals només han prohibit l'extradició perquè les persones en qüestió han estat condemnades per delictes no contemplats en l'ordre de detenció europea. Espanya ha insistit en la independència del seu poder judicial, va concloure Lavrov, i el seu país exigeix el mateix. "No dubtin de les decisions preses pel nostre poder judicial!"» (traducció de l'alemany).

Aquesta informació és objectivament incorrecta. O bé els redactors de la *FAZ* no han investigat segons les regles del periodisme i estan decididament mal informats, o bé coneixen els fets i els comuniquen incorrectament. Si es limiten a escriure la falsedat o menteixen sabent la decisió del tribunal belga i la decisió de l'òrgan competent del Consell de Drets Humans de les Nacions Unides, només ells mateixos poden jutjar-lo.

Faig les següents observacions:

1r. El ministre d'Afers exteriors rus no es va referir a les «autoritats judicials», sinó a les decisions definitives dels tribunals estatals d'[Alemanya](#) i [Bèlgica](#), que sempre estan obertes a una recerca seriosa de la premsa.

2n. En segona instància, un tribunal belga va dictaminar que

l'extradició del conseller català Lluís Puig i Gordi, depositat per Espanya, quedava descartada perquè, entre altres raons, no podia ser extradit, perquè les declaracions públiques de fiscals, jutges i polítics d'alt rang espanyols van vulnerar greument el seu dret a la presumpció d'innocència en el procés penal i, per tant, la [«Directiva \(UE\) 2016/343 del Parlament Europeu i del Consell, de 9 de març de 2016, per la qual es reforcen en el procés penal determinats aspectes de la presumpció d'innocència i el dret a ser present en el judici»](#). En la seva decisió final, el tribunal belga també va fer plena referència a una decisió d'un òrgan subsidiari de les Nacions Unides supervisat pel Consell de Drets Humans, el Grup de Treball contra la Detenció Arbitrària (GTDA):

[Nacions Unides – Drets Humans – Oficina de l'Alt Comissionat: Opinions adoptades pel Grup de Treball sobre la Detenció Arbitrària en el seu 84è període de sessions:](#)

- [Dictamen 6/2019 \(Espanya\): A/HRC/WGAD/2019/6](#)
- [Dictamen 12/2019 \(Espanya\): A/HRC/WGAD/2019/12](#)

El Tribunal Europeu de Drets Humans ha reconegut a aquest organisme com el seu anàleg internacional. La detenció dels presos polítics catalans a Espanya va ser considerada arbitrària i il·legal en les dues decisions del 84è període de sessions d'aquest òrgan de l'ONU, que va demanar a l'Estat espanyol que alliberés els presos polítics detinguts, que els indemnitzés adequadament i que iniciés recerques penals contra els responsables de les seves detencions arbitràries. El tribunal belga també va confirmar una sentència de primera instància segons la qual les ordres de detenció europees havien estat emeses per un tribunal que no era competent segons la legislació espanyola i, per tant, eren nul·les. Va ser el mateix tribunal que va condemnar a llargues penes de presó als polítics catalans que actualment segueixen empresonats, sense tenir jurisdicció sobre el procés segons la legislació espanyola. Per tant, l'informe de la FAZ és

clarament erroni pel que fa a la sentència belga. No es tracta que els suposats delictes no siguin delictes de catàleg en el sentit de l'ordre de detenció europea. En el cas del president català A l'exili, Carles Puigdemont, un tribunal alemany es va pronunciar sobre aquest tema i va determinar que no procedia l'extradició per l'acusació principal, mentre que l'extradició era possible per l'acusació de malversació de fons públics (el contingut dels quals no podia ser examinat pels tribunals alemanys). No obstant això, Espanya va retirar l'ordre de detenció europea contra el president català exiliat i va renunciar a l'extradició per aquest càrrec.

3r. O bé la *FAZ*, amb mala praxi periodística, no respecta el principi de presumpció d'innocència, o bé suposa que la justícia espanyola ja havia dictat sentència sobre els polítics catalans l'extradició dels quals sol·licitava abans que s'iniciés el judici. Com entendre, si no, la redacció triada: «Els tribunals només havien prohibit l'extradició perquè els interessats havien estat condemnats per fets no contemplats en l'ordre de detenció europea»? Les persones afectades encara no han estat condemnades, el dret humà de la presumpció d'innocència encara s'aplica a ells. La falsa informació de la *FAZ* que els polítics catalans exiliats, l'extradició dels quals va sol·licitar Espanya mitjançant ordres de detenció europees, havien estat ja condemnats per sentència ferma per fets suposadament comesos per ells, viola els drets d'aquestes persones, que són així falsament ratllades en públic de presumptes delinqüents condemnats, i constitueix una important violació d'una norma bàsica essencial del Codi del Consell de la Premsa d'Alemanya. Si aquesta denúncia falsa compleix també amb els delictes previstos en el Codi Penal alemany (§ 186 i següents) haurà de ser aclarit, en el seu cas, pels tribunals competents. Els afectats farien bé de presentar una denúncia penal en aquest cas i, al mateix temps, presentar una queixa davant el Consell de la Premsa Alemanya.

El fet que la *FAZ* encara no hagi après que en alemany es diu «katalanisch» i no «katalonisch» és, per cert, una vergonya intel·lectual.

Com es pot jutjar un reportatge tan grotesc? En cap cas pot dir-se 'veraç', 'seriós' i 'objectiu'!